

Arrest

nr. 223 580 van 3 juli 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. TASDEMIR
Statiestraat 148/GV
2600 ANTWERPEN-BERCHEM**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 17 juni 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 juni 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 juni 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 juni 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. TASDEMIR, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die in 1973 België is binnengekomen om zijn vader en broer te vervoegen, werd in 1994 ambtshalve geschrapt. In 1997 werd verzoeker ingeschreven in het bevolkingsregister op grond van een huwelijk met een Belgische onderdaan, maar werd in 2004 opnieuw geschrapt van ambtswege. Verschillende aanvragen om machtiging tot verblijf worden geweigerd in een periode van 2006 tot 2013, waarbij verzoeker telkens een bevel werd gegeven om het grondgebied te verlaten.

1.2. Op 28 maart 2019 werd verzoeker tijdens een controle van de dienst van de RSZ aangetroffen en een PV voor zwartwerk werd opgemaakt. Er werd een beslissing genomen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

1.3. Verzoeker, die op 1 mei 2019 gerepatrieerd zou worden naar Istanbul, diende op 29 april 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.4. Op 7 juni 2019 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker op 11 juni 2019 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 29/04/2019
Overdracht CGVS: 24/05/2019*

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 57/6, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen. Op basis van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet, werd er een versnelde procedure toegepast in dit dossier.

U werd op 29 mei 2019, van 13u50 tot 15u28, via videoconferentie gehoord door een medewerker van het Commissariaat-generaal. Het gehoor verliep in het Nederlands zonder bijstand van een tolk.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Turkse nationaliteit te bezitten en een niet gelovige Koerd te zijn afkomstig uit Gordoglu, provincie Konya. U heeft daar school gelopen tot uw vijftien jaar. In 1975 bent u samen met uw mama E. en uw broers B., H. en zussen F. en A. legaal naar België gereisd via een uitnodiging van uw vader en uw oudere broer M. die hier reeds werkten in de koolmijnsector. In 1981 bent u in uw dorp in Turkije officieel gehuwd met S. D. In 1988 is jullie dochter I., geboren te Bornem (België), op vierjarige leeftijd overleden. In 1989 bent u naar Turkije teruggereisd om daar officieel te kunnen scheiden. U heeft in Spanje 5 jaar vastgezet omwille van drugshandel. In 1994 en 1995 heeft u in Madrid tevergeefs visumaanvragen ingediend. U bent op 28/06/1996 in Bornem gehuwd met P. M. Vier jaar later bent u van haar gescheiden in Mechelen. Op 24/10/2001 bent u door de Correctionele Rechtbank van Brussel tot 24 maanden gevangenisstraf veroordeeld omwille van valsheid in geschriften. Op 27/12/2004 bent u van ambtswege geschrapt. U diende daarna diverse verzoeken tot machtiging tot verblijf, overeenkomstig artikel 9bis, in die alle geweigerd werden door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en dit op 16/06/2009, 10/02/2011, 26/02/2013 en 18/07/2013. Daarna heeft u geen stappen meer ondernomen om uw verblijf in België te legaliseren. Op 5 augustus 2013 werd er een 13 sexies (inreisverbod 3 jaar) betekend en was er een opvolging door Sefor. U heeft daarna geen gevolg gegeven aan meerdere bevelen om het grondgebied te verlaten, waarvan het meest recente u betekend werd op 22/02/2016. Op 28/03/2019 werd u tijdens een controle van de politie in samenwerking met de diensten van RSZ op heterdaad betrapt in de werkruimte van de bakkerij te Temse. Uw verklaringen in het administratief rapport met betrekking tot illegaal verblijf werden op 28/03/2019 door FEDPOL genoteerd. U stelt dat u sinds 1975 in België bent en u in 1989 het laatst in Turkije bent geweest, uw legerdienst in Turkije geweigerd hebt, u Koerd bent, uw ouders overleden zijn en uw zus en broer in België zijn en u financiële hulp van hen krijgt. Dezelfde dag werd u een bijlage 13 sexies betekend dewelke u weigerde te ondertekenen. U werd overgebracht naar het gesloten Centrum voor Illegalen te Merksplas (CIM) met het oog op een repatriëring. Op 9/04/2019 was er een 'fit to fly' en u zou op 10/04/2019 naar Istanbul worden gerepatrieerd. U weigerde echter te vertrekken. Op 01/05/2019 werd er een tweede poging tot repatriëring voorzien doch deze werd geannuleerd aangezien u op 29/04/2019 een verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend. U werd vervolgens op 20/05/2019 gehoord door een medewerker van de DVZ waarbij u verklaarde niet naar Turkije terug te kunnen keren omwille van (i) uw vrees voor vervolging door de Turkse autoriteiten omdat u Koerd bent, (ii) uw participatie bij PKK (Koerdische Arbeiderspartij) en (iii) uw weigering uw legerdienst te doen. Op 29/05/2019, tijdens het persoonlijk onderhoud met het CGVS, voegde u er nog aan toe dat u sinds zeven jaar sympathisant bent van BDP / HDP (Volksdemocratische partij).

In het administratief dossier bevindt zich een kopie van uw Turkse identiteitskaart, afgegeven in 2011 in het Turks consulaat in Antwerpen. Het origineel zou zich in het CIM bevinden.

Na het persoonlijk onderhoud wordt er nog een kladblad doorgestuurd dat door u gebruikt werd om zaken te verduidelijken alsook een aanbod tot werkcontract door LTR bvba.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere

procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. U beweert last te hebben van geheugenverlies omwille van een hartoperatie die u in 2012 ondergaan zou hebben, doch u brengt geen bewijzen aan dat u hierdoor geheugenproblemen zou hebben. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

U werd op 29/05/2019 uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud in het kader van een versnelde procedure. Het feit dat u slechts een verzoek indiende om de uitvoering van een eerdere of op handen zijnde beslissing die zou leiden tot uw teruggrijping of verwijdering, uit te stellen of te verijdelen, was tot dan toe een vaststaand feit en rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek tijdens deze fase van de procedure.

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden opgemerkt dat u niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus, noch voor het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus en wel om volgende redenen.

Zoals reeds eerder aangehaald heeft u pas een verzoek om internationale bescherming ingediend twee dagen voor uw (tweede) geplande repatriëring naar Istanbul op 1/05/2019 en dit na een verblijf van meerdere decennia. Het laatste decennium verbleef u hier overigens illegaal (zie bijlage 37 attest van afnemings dd. 27/12/2004) en werden er reeds, gespreid over drie jaar, meerdere bevelen om het grondgebied te verlaten uitgevaardigd, doch u gaf hieraan nooit enig gevolg, nadat uw pogingen op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet een verblijfsvergunning te krijgen, werden afgewezen. Een vrees voor vervolging haalde u nooit aan. Nadat u op heterdaad betrapt werd op zwartwerk op 28/03/2019 wierp u plots een vrees op bij terugkeer naar Turkije, en dit omwille van uw weigering uw legerdienst te vervullen en het feit dat u Koerd bent (zie administratief rapport FEDPOL dd. 28/03/2019). Desondanks liet u toen na een verzoek om internationale bescherming in te dienen en weigerde u gewoon te vertrekken op het moment dat een eerste teruggrijping naar Turkije gepland stond. Pas wanneer een tweede poging u naar uw land van herkomst te repatriëring gepland stond, diende u een verzoek in om internationale bescherming. Dienaangaande dient vooreerst volgende te worden opgemerkt.

Aanvankelijk haalt u bij de DVZ aan een vrees te koesteren omwille van uw geweigerde legerdienst, het feit Koerd te zijn alsook omwille van uw participatie bij PKK (Vragenlijst dd. 20/05/2019 vraag 3 punt 3 t/m 5). Vervolgens haalt u op het CGVS een vrees aan omwille van uw betrokkenheid bij de BDP / HDP. U haalt aan dat u sinds zeven jaar sympathisant van BDP / HDP bent en deelneemt aan haar vergaderingen in Antwerpen (CGVS, pp. 5 en 7). Bovenstaande argumenten (weigering legerdienst, Koerd zijnde en uw participatie bij PKK dan wel BDP / HDP) heeft u echter nooit aangehaald in uw verzoekschriften voor het verkrijgen van een machtiging tot verblijf. U haalde in uw verzoekschriften enkel aan dat terugkeren geen optie is aangezien u geen band meer hebt met Turkije en zich meer Belg voelt dan Turk (zie administratief dossier 'documenten buiten asielpcedure'). Dit terzijde, de door u opgeworpen elementen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming zijn niet geloofwaardig.

Vooreerst dienen de nodige bemerkingen te worden gemaakt bij de door u voorgehouden dienstweigering. Zo heeft u in het verleden op de Turkse ambassade uitstel gekregen voor uw legerdienst waardoor u in 1989, zonder enig probleem, met uw Turks paspoort naar Turkije kon reizen om, zoals u voor het CGVS beweerde, te scheiden van uw eerste vrouw (CGVS p. 6). Ook eerder, toen u op 21 jarige leeftijd, en dus op het moment dat u reeds dienstplichtige was (zie COI Focus 'Turkije militaire dienstplicht' in administratief dossier), naar Turkije bent gereisd om te huwen, blijkt u zonder problemen legaal naar Turkije te zijn kunnen reizen. U verklaarde uitdrukkelijk geen problemen te hebben gekend met de Turkse autoriteiten aan de grens (CGVS, p. 6). Het feit dat het officieel huwelijk in uw dorp werd geregeld door de lokale autoriteiten, wat overigens een loutere bewering van uw kant betreft, biedt geen afdoende verschuiving voor het feit dat u geen problemen hebt gekend bij uw in- en uitreis van Turkije (CGVS, p. 6). Gelet op het feit dat u uw legerdienst kon uitstellen door hiervoor te betalen, werd u gevraagd waarom u uw legerdienst niet heeft afgekocht. U haalde hier aan dat u weigert 'hen' geld te geven (CGVS, p. 6). Dit houdt geen steek gelet op het feit dat u wel betaalde om uw legerdienst te laten uitstellen.

U hierop gewezen haalde u aan voorheen wel bereid te zijn om te betalen opdat u op die manier nog Turkije zou kunnen reizen (CGVS, pp. 6 en 7). U beweerde verder dat u daarna echter jaren niet meer naar de Turkse ambassade bent gegaan (CGVS, p. 6). Geconfronteerd met het gegeven dat u in 2011 uw Turkse identiteitskaart in het Turkse consulaat te Antwerpen hebt ontvangen met als doel uw verblijf in België alsnog te regelen (zie identiteitsdocument in groene map + Verklaring dd. 20/05/2019 punt 24), werpt u op dat u dit document bent gaan ophalen samen met iemand die de ambassadrice kent (CGVS pp. 6 en 7). Los van het feit dat ook dit weer een loutere bewering betreft, wijst uw toch wel zeer laconieke houding duidelijk op een gebrek aan vrees voor uw autoriteiten. Het hoeft geen betoog dat dat het geenszins aannemelijk is dat iemand die effectief een welgemeende vrees voor zijn autoriteiten heeft het risico zou nemen en zich zomaar vrijwillig gaat aanmelden bij de (vertegenwoordiger van de) autoriteiten van zijn land van herkomst.

Dat u ingeval van terugkeer naar Turkije vreest om als dienstweigeraar zal worden vervolgd, kan, gezien voorgaande niet worden volgehouden. Dat u bovendien in 2011 ook geen problemen bij het Turkse consulaat en zomaar een Turkse identiteitskaart kon ontvangen, wijst er eens te meer dat uw beweringen betreffende uw vervolging door de Turke autoriteiten geen steek houden.

Wat betreft uw politiek activisme in loco dient er te worden geconcludeerd dat ook hieraan geen geloof kan worden gehecht. Zoals reeds aangehaald zijn uw verklaringen niet eensluidend. Pas na het indienen van een verzoek om internationale bescherming haalde u voor het eerst uw politiek activisme aan. Bij het invullen van de Vragenlijst bij de DVZ, en dit ter voorbereiding van uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS, haalde u bovendien aan dat u bij terugkeer zal worden opgesloten omdat u participeert met de PKK, deelgenomen heeft aan manifestaties in Brussel en regelmatig naar de Koerdische vzw van PKK in Antwerpen gaat (Vragenlijst vraag 3 punt 3). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS stelde u anti-Erdogan te zijn. Specifiek gevraagd bij welke partij u dan aanleunt, haalde u hier de HDP (Halklarin Demokrati Partisi) aan (CGVS, p. 5). Geconfronteerd met het gegeven dat u bij de DVZ 'PKK' aanhaalde en niet 'HDP', stelde u enkel u dat deze vraag u niet werd gesteld (CGVS, p. 5). Het mag duidelijk zijn dat dit geenszins volstaat. U gaat verder met te wijzen op het feit dat deze partij (= HDP), de PKK steunt en dat Selahatin Demirtas in de gevangenis zit omdat hij als een terroristische partij wordt gezien (CGVS, p. 5). Het hoeft geen betoog dat ook dit de flagrante ongerijmdheid niet kan vergoelijken, en dit ondanks de sympathie van de HDP voor de PKK. Het is immers algemeen geweten dat de ene partij louter een politieke partij is en de andere zich niet beperkt tot het politieke luik. Verder gepeild waarom u bij de politie op 28/03/2019 geen melding heeft gemaakt van een vrees voor vervolging omwille van uw betrokkenheid bij de HDP beweerde u dat het u niet gevraagd werd en u zo snel mogelijk naar het CIM werd overgebracht. Deze door u geschetste gang van zaken is weinig geloofwaardig temeer u zelf verklaarde dat u de betrokken agent goed kent (CGVS, p. 5). Daarenboven staat het in schril contrast met beschikbare info, namelijk de verschillende verslagen die zijn opgemaakt door de agent in kwestie (zie administratief rapport FEDPOL, getypt + daarna nog extra notities, handgeschreven). Uw bewering dat u niet de nodige tijd zou hebben gekregen om alle redenen aan te halen waarom u niet naar Turkije zou kunnen terugkeren, kan in licht van voorgaande niet worden aangenomen. Vervolgens heeft u, nadat deze twee verslagen in de voormiddag werden doorgestuurd, in de namiddag de beslissing 13 septies van de DVZ ontvangen dewelke notabene door de desbetreffende agent is getekend. Alles wijst er op dat u uw beweerde betrokkenheid bij de PKK, dan wel de HDP louter postfactum heeft toegevoegd om zo uw vrees bij terugkeer aan te dikken. Het ongeloofwaardig karakter van uw sympathie voor en deelname aan vergaderingen van de HDP in Antwerpen wordt voorst verder ondermijnt door uw gebrekkige, en zelfs foutieve partijkennis. Zo beweert u sinds ongeveer 7 jaar sympathisant te zijn van de partij BDP (Baris ve Demokrasi Partisi), die daarna haar naam wijzigde naar de HDP (CGVS, p. 7). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt daarentegen dat BDP in 2014 haar naam gewijzigd heeft naar DBP (Demokratik Bölgeler Partisi), terwijl HDP in 2012 werd opgericht als politieke vleugel van 'the Peoples' Democratic Congress'. Uw onwetendheid is des te opmerkelijker, gezien uw bewering jarenlang te hebben genomen aan partijvergaderingen (CGVS, p. 7). Gepolst of de HDP een vlag heeft, bevestigde u dit. Gevraagd een beschrijving te geven van de partijvlag haalde u de kleuren geel, rood en groen en een ster in het midden aan; doch u kon niet zeggen waar de kleuren exact voor staan (CGVS, p. 9 + schets vlag op kladblad naderhand opgestuurd door het CIM). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratief dossier (zie landenfiche) blijkt dat de HDP vlag bestaat uit de kleuren paars en groen en dat het symbool een boom is. U merkte enige tijd later tijdens het gehoor wel spontaan op dat uw beschrijving van de vlag niet correct was en u haalde aan dat u de vlag van de PKK had beschreven, niet deze van de HDP (CGVS p. 9). Een beschrijving van de HDP-vlag volgde verder niet. Geverifieerd of er nog andere pro- Koerdische partijen zijn in Turkije moest u schoorvoetend toegeven dat u die niet zo goed kent (CGVS, p. 8). U maakte ook zelf niet spontaan melding van de partij DBP als zusterpartij van HDP.

Vervolgens moest u ook het antwoord schuldig blijven op de vraag wat de "KONGRA-Gel" (het Volkscongres van Koerdistan / aka PKK) en "KCK" (Koma Civakên Kurdistan) zijn (CGVS, p. 9). Dit doet de wenkbrouwen fronsen aangezien u, naar u zelf aanhaalt, klaarblijkelijk sympathisant was van PKK en BDP door deel te nemen aan betogingen en vergaderingen in de vzw in Antwerpen (CGVS, pp. 8 en 9). Op de vraag wie de huidige commandant is van de PKK, namelijk Murat Karayilan, kan u wel antwoorden. Echter, uit uw verklaringen blijkt dat u eerder voorzichtig bent in uw antwoord hierrond. U denkt dat hij de huidige commandant is. U hoorde dit zo via de media maar meer weet u er niet over, zo verduidelijkt u (CGVS pp. 5 en 9). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat de leider van de KCK de nummer twee is binnen de PKK, namelijk diezelfde Murat Karayilan. Verder werden in het KCK- proces verschillende BDP leden in 2012 opgesloten. Het feit dat u dit als sympathisant niet weet, is hoogst merkwaardig temeer u aangeeft dat u toen reeds sympathisant was van BDP en deelnam aan partijvergaderingen in Antwerpen. Het feit dat het voormalig BDP lid Selahtin Demirtas actueel gevangen gehouden wordt op verdenking van terreurverheerlijking (PKK) haalt u dan wel tot tweemaal toe spontaan aan (CGVS, pp. 5 en 9). Dit is echter actueel nieuws dewelke via de media voor iedereen die een band heeft met Koerdische Turken algemeen geweten is.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat u Koerd bent. Aangezien uw sympathie voor BDP / HDP niet geloofwaardig, alsook uw dienstweigering, niet geloofwaardig worden geacht (zie supra), moet er nog worden bepaald of het feit Koerd te zijn, op dit ogenblik volstaat om de toekenning van internationale bescherming te rechtvaardigen. In dit verband kunnen we uit de informatie bij uw administratieve dossier (COI Focus – Turkije – Situatie van de Koerden, van 17 januari 2018) afleiden dat de Koerdische minderheid ongeveer 18 procent (15 miljoen personen) van de Turkse bevolking vertegenwoordigt, waarvan meer dan de helft elders dan in het zuidoosten woont, aangezien Istanbul wordt beschouwd als de voornaamste Koerdische stad van het land. Hoewel diezelfde informatie vermeldt dat er in de Turkse maatschappij een toenemend anti- Koerdisch klimaat bestaat, komt dit tot uiting in sporadische gewelddaden, met name vanwege extremistische nationalistische groepen en is er geenszins sprake van veralgemeende en nog minder van systematische gewelddaden van de Turkse bevolking ten opzichte van de Koerden. Hoewel de Turkse autoriteiten al te ijverig kunnen zijn ten opzichte van de Koerden bij identiteitscontroles of blij kunnen geven van slechte wil wanneer een Koerd klacht indient, is er ook geen sprake van een veralgemeende situatie van intimidatie of onverschilligheid en nog minder van een situatie waarin het gedrag van de autoriteiten hun wil om de Koerden systematisch te vervolgen of te mishandelen zou uitdrukken. Uit de desbetreffende informatie en uit de bronnen waarop ze berust, kunnen we dus niet besluiten dat elke Koerd een gegronde vrees voor vervolging riskeert, alleen wegens de etnie waartoe hij behoort.

In de marge dient nog te worden opgemerkt dat u ook beweerde dat u tot aan uw vertrek uit Turkije problemen had met uw autoriteiten omdat u uw godsdienst niet mocht belijden. U verwijst naar de godsdienst van uw voorouders, meer bepaald het Yezidi-geloof (CGVS, p. 3). Gepeild of u zich dan hier in België heeft verdiept in het geloof van uw voorvaderen geeft u toe dit niet gedaan hebben. Dergelijke houding doet de wenkbrouwen fronsen aangezien u hier in alle vrijheid deze kennis op verschillende wijzen kan ontplooiën. Uw desinteresse doet daarom afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit element dat u nota bene enkel op het CGVS heeft aangehaald. Bij DVZ had u het louter en alleen over het feit dat er in Turkije automatisch moslim wordt genoteerd maar dat u eigenlijk niet echt gelovig bent (Verklaring punt 9 p. 5). Geconfronteerd met dit hiaat haalde u nogmaals aan dat u dit niet gevraagd werd. Er dient echter te worden vastgesteld dat gedurende het persoonlijk onderhoud met het CGVS u elke toevoeging (zie ook sympathisant BDP/HDP) vergoelijkt door te stellen dat dergelijke vragen u voorheen niet werden gesteld. Dit vermag geen afdoende verschoning aangezien u zelf aan het begin van het onderhoud met het CGVS bevestigde dat u geen opmerkingen had met betrekking tot het interview met DVZ na het indienen van uw verzoek om internationale bescherming en daarenboven voegde u spontaan toe dat uw interview bij de DVZ heel goed verlopen was (CGVS, p. 2). Ter verduidelijking gevraagd of u alle redenen waarom u niet naar Turkije terug kan, had kunnen aanhalen, antwoordde u ook bevestigend (CGVS, p. 2). U ondertekende de bij de DVZ ingevulde vragenlijst bovendien ook ter goedkeuring. U werd er daarenboven op gewezen dat u elke wijziging dient te melden bij het CGVS, hetgeen u niet heeft gedaan, zelfs niet nadat u hier nog eens expliciet naar werd gevraagd aan het begin van het onderhoud met het CGVS.

In uw administratief dossier bevindt zich een kopie van uw Turkse identiteitskaart die, zoals reeds werd opgemerkt, werd uitgereikt in 2011 in Antwerpen. Dat u zich tot het Turks Consulaat-Generaal in Antwerpen kon wenden, toont eens te meer aan dat geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde vrees voor vervolging door de Turkse autoriteiten.

De kopie van uw identiteitskaart bevestigt voorts enkel uw identiteitsgegevens die op zich niet worden betwist doch dit document heeft geen uitstaans met uw asielmotieven.

Het werkaanbod door LTR bvba dat u naderhand heeft doorgestuurd wijzigt ook niets aan bovenstaande appreciatie. Het heeft immers ook totaal geen betrekking op uw verzoek om internationale bescherming.

Met betrekking tot de eventuele toepassing van artikel 48/4, §2, c van de wet van 15 december 1980 blijkt uit een grondige analyse van de huidige veiligheidssituatie in Turkije (zie info in het administratieve dossier) dat de veiligheidsproblemen zich voornamelijk voordoen in het zuidoosten van het land in het kader van conflicten tussen de autoriteiten en de PKK en, elders in het land, in het kader van sporadische terreuraanslagen.

De gewapende conflicten tussen de PKK en de Turkse autoriteiten spelen zich af in bepaalde plattelandsregio's van het zuidoosten van Turkije. Hoewel de Turkse autoriteiten en de PKK het in het kader van het conflict op elkaar hebben gemunt, vallen er zijdelingse burgerslachtoffers te betreuren, voornamelijk in de provincies Mardin, Hakkari, Sirnak, Bitlis, Diyarbakir en Van. Op basis van de informatie bij uw administratieve dossier blijkt echter dat de slachtoffers hoofdzakelijk vallen bij de oorlogvoerende kampen en dat het aantal zijdelingse burgerslachtoffers van de conflicten vanaf mei 2016 duidelijk is gedaald. Deze daling is te wijten aan de verplaatsing van de conflicten, die "over het algemeen weinig intensief" worden genoemd, van de steden naar het platteland vanaf de lente van 2016. Het aantal zijdelingse slachtoffers bleef aanzienlijk dalen tussen de lente van 2016 en de datum waarop de informatie bij uw administratieve dossier werd geüpdatet. Merk bovendien op dat het aantal avondklokken sinds maart 2018 gedaald is en dat er sinds juli 2018 geen informatie werd gevonden over avondklokken die nog van kracht zijn. Ten slotte blijkt dat de Turkse autoriteiten grootscheepse operaties uitvoeren om de woningen die werden vernield als gevolg van de conflicten, voornamelijk in Sur (getroffen wijk van de stad Diyarbakir), en in Nusaybin, alsook in Yuksekova (provincie Hakkari), Cizre, Silopi en Idil (provincie Sirnak), herop te bouwen. Gezien de doelgerichte aard van de conflicten tussen de Turkse autoriteiten en de PKK, de aanzienlijke daling van het aantal zijdelingse burgerslachtoffers, het geografisch en tijdelijk zeer beperkte aantal avondklokken en de verplaatsing van de conflicten naar het platteland en het noorden van Irak, kunnen we niet besluiten dat u alleen wegens uw aanwezigheid in het zuidoosten van Turkije een reëel risico op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon wegens willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 loopt. Buiten de gebieden die werden getroffen door de gevechten tussen de Turkse veiligheidstroepen en de Koerdische gewapende groepen, kende Turkije in 2017 twee terreuraanslagen (in Istanbul en Izmir) door Daesh en de PKK op zowel militaire als burgerdoelwitten, waarbij 41 burgerslachtoffers vielen. Uit de beschikbare elementen in uw administratieve dossier blijkt dat er, behalve deze aanslagen op nieuwjaarsdag 2017 en op 5 januari 2017, in 2017 en 2018 in Turkije geen andere terreurdaden buiten de zuidoostelijke regio plaatsvonden. Deze aanslagen zijn dus beperkt qua aantal en qua slachtoffers en beperkten zich tot de steden Istanbul en Izmir. Het gaat dus om losstaande en sporadische gebeurtenissen die het niet mogelijk maken te besluiten dat er ernstige redenen zijn om te denken dat u alleen wegens uw aanwezigheid in Turkije een reëel risico op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon wegens willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 loopt. Zo volstaan de voormelde elementen niet om te kunnen besluiten dat er op dit ogenblik in Turkije, in het zuidoosten of elders in het land, een uitzonderlijke situatie bestaat waar het willekeurige geweld zo omvangrijk zou zijn dat er ernstige redenen zijn om te denken dat u alleen wegens uw aanwezigheid een reëel risico op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in twee middelen een schending aan van de volgende bepalingen:

"artikelen 48 t.e.m. 48/5, 51/4 §3, 52 §2, 57/6, 2de lid en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tót het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ('Vreemdelingenwet'), artikel 77 van de Wet van 15 september 2006 tót wijziging van de wet van 15

december 1980, artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen ('Vluchtelingenconventie'), de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, als beginselen van behoorlijk bestuur, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen”

“artikel 8 EVRM”.

Naast een theoretische uiteenzetting over de bewijslast, de geloofwaardigheid en geschonden geachte bepalingen, licht verzoeker concreet toe als volgt:

“Tegenpartij meent dat de asielaanvraag nogal laattijdig is ingediend en niet ingegeven is door een oprechte vrees voor vervolging of een risico op het lijden van ernstige schade. Verwerende partij stelt dat zij geen geloof hechten aan het feit dat hij niet vroeger een asielaanvraag had ingediend aangezien verzoeker blijkbaar vertrouwd was met de verblijfsprocedures in België.

Het is namelijk zo dat verzoeker een oprechte vrees heeft voor vervolging en een reëel risico loopt op vervolging in het land van herkomst (Turkije).

Verzoeker is naar België gekomen aangezien zijn vader ook naar hier was gekomen. Hij verblijft sinds 1975 in België en het feit dat hij in 1995 via Spanje een visumaanvraag zou hebben ingediend, volstaat niet om aan te nemen dat hij alhier niet onafgebroken zou verblijven.

Verzoeker heeft alhier ook relaties onderhouden en partners gehad en eveneens gedurende een welbepaalde periode ook legaal verbleven, doch nadien heeft hij door omstandigheden buiten zijn wil, zijn verblijfsrechten verloren. Thans kampt verzoeker met ernstige gezondheidsproblemen (ahrt -en vaatziekten en een hersenbloeding gehad) en valt hij hiervoor steeds op de hulp van zijn familieleden die allen in België zijn gevestigd. Aangezien hij thans in een gesloten centrum zit opgesloten, kan hij niet aan de nodige documenten geraken om zijn diverse gezondheidsproblemen aan te tonen. Met andere woorden heeft verzoeker gedurende meer dan 40 jaar geen contact met zijn land van herkomst, aangezien hij sedert 1975 in België is gevestigd met al zijn hebben en laten. Bovendien stelt verzoeker tevens vervolging te riskeren, vermits hij omwille van zijn herkomst weigerde zijn verplichte legerdienst te voldoen, wegens zijn participatie bij de PKK en wegens zijn etniciteit.

Verzoeker heeft in België inderdaad verschillende aanvragen gedaan voor een verblijfsvergunning, doch werden deze telkens afgewezen. Verzoeker werd op 28 maart 2019 bij een administratieve controle aangehouden en overgebracht naar een gesloten centrum. Wanneer verzoeker vrij in België rondliep, was hij immers in alle veiligheid bij zijn broer, en bij zijn broer had verzoeker immers geen vrees dat iemand hem zou aanvallen of terug sturen naar zijn land van herkomst.

Wanneer verzoeker in het gesloten centrum tot het besef kwam dat de dienst vreemdelingenzaken hem snel tracht terug te sturen naar een land waar het voor hem onveilig en gevaarlijk was om te vertoeven heeft hij dan ook de enige bescherming gevraagd die hij kon vragen, met name een asielaanvraag indienen en zijn relaas over zijn vrees naar Turkije te keren doen. Het is juist omdat er een nakende terugkeer was naar een voor verzoeker onveilig en gevaarlijk land was voorzien, dat zijn vrees het grootst was en de enige bescherming gevraagd heeft die hij kon vragen. Bovendien heeft hij ook diverse malen een poging ondernomen om zijn verblijf te regulariseren, doch dit heeft jammer genoeg niet het gehoopt resultaat opgeleverd.

Tegenpartij stelt dat zij geen geloof hecht aan de door verzoeker opgeworpen elementen in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming.

Tegenpartij meent ten eerste dat verzoeker nogal weinig wist over de BDP/HDP/PKK. Dat hij antwoorden schuldig bleef. Dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen zou hebben afgelegd of minstens vage verklaringen. Over dit punt kan gemeld worden dat verwerende partij blijkbaar enkel zaken zoekt om verzoekers verklaringen in twijfel te trekken. Voor de goede orde dient te worden vermeld dat verzoeker sedert een lage periode te kampen heeft met ernstige gezondheidsproblemen, met name geheugenverlies omwille van een hersenbloeding die hij heeft gehad. Verkeerdelijk zou dit geheugenverlies te wijten zijn aan een hartoperatie. Hij verklaart een ernstige vrees te koesteren omwille van het feit dat hij Koerd is, alsook omwille van zijn participatie bij de PKK/HDP. Hij stelt immers dat hij bij zijn terugkeer naar Turkije opgesloten zal worden omdat hij participeert met de PKK en deelgenomen heeft aan manifestaties in Brussel en op regelmatige basis naar de Koerdische vzw in Antwerpen gaat. Bovendien heeft verzoeker de vraag welke partij hij aanhangt, beantwoord met HDP. Tegenpartij dient evenwel voor ogen te hebben dat er een onderscheid bestaat tussen de PKK en de HDP. De HDP is immers een pro-Koerdische politieke partij die zich vereenzelvigt met de PKK. PKK daarentegen is geen politieke partij, maar een in Turkije verboden Koerdische verzetsorganisatie.

Een verzetsorganisatie is aldus niet hetzelfde als een politieke partij. Het is algemeen geweten dat de HDP-aanhangers ook PKK-aanhangers zijn. Het is om die reden dat verzoeker de 'HDP' heeft aangehaald bij de vraagstelling welke partij hij aanhangt. Er werd degelijk gevraagd naar 'de partij' die verzoeker aanhangt, zodat er niets mis is met verzoekers antwoord, gelet op het feit dat de PKK geen politieke partij is. Tegenpartij is geen amateur en dient beter te weten. De nodige informatie kan bovendien relatief eenvoudig nagegaan worden op het internet.

De PKK als HDP (weliswaar niet expliciet, doch wordt aanzien als de politieke tak van de PKK) wordt door Turkije als een terroristische organisatie beschouwd (HDP weliswaar niet expliciet, doch wordt aanzien als de politieke tak van de PKK). Heden worden mensen die naar Turkije willen reizen erop gewezen dat de Turkse autoriteiten mobiele telefoons en andere apparatuur kunnen onderzoeken, als er een verdenking is van betrokkenheid bij organisaties die door Turkije als terroristisch worden gezien, zoals o.a. de PKK.

De anti-terroriswewet is in Turkije veel breder gedefinieerd dan in Europese landen, waardoor de verdenking van "betrokkenheid bij een terroristische organisatie" een veel grotere groep mensen treft dan bijvoorbeeld in België het geval zou zijn. De controles door de politie van telefoons en elektronica kunnen onder meer plaatsvinden op vliegvelden, zonder dat er een officieel onderzoek is gestart of een advocaat is ingeschakeld. Twee maanden geleden ontstond diplomatieke spanning tussen Duitsland en Turkije. Dat gebeurde na berichten in Duitse media dat minister Soyly van Buitenlandse Zaken had gezegd dat mensen die in Duitsland of Europa bijeenkomsten van de Koerdische PKK hadden bezocht, in Turkije zouden worden opgepakt en vastgezet (zie <https://nos.nl/artikel/2284490buitenlandse-zaken-scherpt-reisadvies-turkiie-aan.html>).

Zo verscheen verder onlangs in de media het nieuws van een Koerdische man die verklaarde 'gewoon dom, hartstikke dom' is geweest om naar Turkije te gaan, aangezien hij werd gearresteerd omwille van terroristische sympathieën. De vervolging van PKK-sympathisanten is immers fors opgevoerd sinds het geweld tussen de PKK en het Turkse leger in 2015 weer oplaaide. Zo arresteerde de Turkse politie begin april 2019 een 31-jarige Koerdische moeder uit Rotterdam toen zij met haar dochtertje van vijf maanden na een stedentrip naar Istanboel wilde terugvliegen naar Nederland. Sindsdien zit zij, samen met haar baby, achter tralies. De aanklacht: 'lidmaatschap van een gewapende terroristische organisatie'. Immers, voor iemand die verdacht wordt van 'lidmaatschap van en propaganda maken voor een gewapende terroristische organisatie', de PKK, staat een maximum gevangenisstraf van 15 jaar open. De praktijk van de afgelopen jaren leert dat Turkse rechters in het uitgeholde en gepolitiseerde rechtssysteem niet zo veel bewijslast nodig hebben om tot een veroordeling wegens banden met een terroristische organisatie te komen. Deze informatie kan relatief eenvoudig nagegaan worden op het internet als men de term PKK Turkije vervolging intikt. Terecht koestert verzoeker een reël risico op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon bij zijn eventuele terugkeer naar Turkije (zie <https://www.ad.nl/binnenland/zoraen-over-eerlijke-rechtsganavor-eindhovense-sp-er-murat-memis-in-turkiie-aae3ab00/?referer=httDs://www.google.com/&>).

Tegenpartij stelt verder dat zij geen geloof hecht aan de verklaring van verzoeker in verband met zijn politiek activisme. Tevens stelt tegenpartij dat verzoeker een gebrekkige en/of foutieve partijkennis heeft. Voor de goede orde dient de tegenpartij eraan herinnerd te worden dat verzoeker lijdt aan een geheugenverlies omwille van een hersenbloeding. Bovendien wordt verzoeker door de diensten van verwerende partij over een detail ondervraagd.

Er zijn bepaalde gegevens die mensen niet kunnen blijven onthouden zoals jaartallen. Er zijn mensen die niet eens weten wat ze eergisteren hebben gegeten, laat staan wanneer een bepaalde partij is opgericht. Dat verzoeker verkeerdelijk zou hebben geantwoord, is nogal normaal, en dient hem niet kwalijk te worden genomen gelet op zijn geheugenverlies waaraan hij lijdt. Hieruit kan geenszins een onwetendheid in hoofde van verzoeker worden afgeleid. Idem met de partijvlaggen.

Aangezien verzoeker beide partijen met elkaar vereenzelvigd, heeft hij zich vergist bij de beschrijving van de vlag van de HDP, hetgeen hij dan ook tijdens het persoonlijk onderhoud door de diensten van verwerende partij nadien heeft rechtgezet door mee te delen dat hij de vlag van de PKK had opgetekend. Door op een andere manier in te gaan op de verklaringen van verzoeker, wordt het voor verzoeker quasi onmogelijk om een geloofwaardige verklaring af te leggen, temeer omdat achter elke vergissing of vergetelheid of vaagheid slechte bedoelingen worden gezocht. Dit alles bewijst wederom dat er bewust wordt gezocht naar een stok om de hond te slaan. Verzoeker toont zijn Koerdische orgine en zijn politiek profiel voldoende aan. Een gebrek aan gedetailleerde theoretische kennis over de politieke partijen is niet voldoende om dit in twijfel te trekken. Zijn politieke activiteiten en de uiting van zijn proKoerdische standpunten heeft hij immers wel voldoende aannemelijk gemaakt. Idem voor het niet onmiddellijk herkennen van de partijlogo, hetgeen verzoeker steevast niet kwalijk kan worden genomen. Immers, het is immers een vaststaand feit dat de meeste mensen HDP beschouwen als de voorzetting van BDP.

HDP is nog steeds de grootste Koerdische politieke partij in Turkije en behaalt nog steeds zetels in het parlement, terwijl de overige Koerdische politieke partijen zelfs er niet in slagen om 1 volksvertegenwoordiger te hebben.

Alzo is het niet verwonderlijk dat de overgrote meerderheid van de Koerdische bevolking sympathisant is van de HDP (en alzo ook minstens impliciet als aanhang ervan de PKK wordt aanzien), met als gevolg dat er in hoofde van verzoeker een gegronde vrees tot vervolging bestaat, met alle gevolgen vandien.

Verzoeker verklaart daarenboven een ernstige vrees te koesteren omwille van zijn geweigerde legerdienst. Hij is sinds lange tijd actief voor/lid van verschillende Koerdische partijen en verenigingen en weigert de dienstplicht uit angst te worden ingezet in militaire acties tegen Koerden. Verzoeker heeft immers het volgende verklaard tijdens het interview door de diensten van tegenpartij inzake zijn weigering van de legerdienst: "Nee, ik wilde niet mijn eigen volk doden, en dan nog als Koerd je taal niet mogen spreken en geslagen worden". Hieruit blijkt een zekere gewetensbezwaar van verzoeker tegen de verplichte legerdienst in Turkije. Immers, elke man die de Turkse identiteit heeft, moet verplicht voor zijn 39e levensjaar zijn dienstplicht in Turkije vervuld hebben. Het is mogelijk om uitstel aan te vragen tot de leeftijd van 39 jaar, hetgeen ondersteund moet worden door allerhande documenten van bijvoorbeeld een werkgever of van de universiteit waar de kandidaat een studie volgt, hetgeen verzoeker tot aan zijn leeftijd van 39 jaar dan ook heeft gedaan. Het afkopen van de dienstplicht is niet meer mogelijk voor verzoeker, aangezien ook hier een leeftijdsgrens van 39 jaar bestaat. Thans is verzoeker immers 60 jaar. Ook dient er te worden opgemerkt dat tegenpartij zich vergist door voor te stellen dat ook voor een uitstel van legerdienst er dient te worden betaald. Nee, voor een verzoek tot uitstel dient er NIET te worden betaald. Betaling is enkel nodig bij de werkelijke afkoping van de legerdienst.

Tegenpartij weerlegt niet dat verzoeker de dienstplicht geweigerd heeft. Hoewel een mogelijke straf voor dienstweigering op zichzelf niet automatisch een gegronde vrees voor vervolging zou kunnen betekenen, zijn er in Turkije situaties waarin dit wel het geval kan zijn, bijvoorbeeld:

- wanneer de straf disproportioneel is omwille van ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep, of politieke overtuiging —wanneer een persoon zodanige gewetensbezwaren heeft tegen de dienstplicht dat de bestraffing voor de dienstweigering gelijkgesteld kan worden met een vervolging omwille van die gewetensbezwaren. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn wanneer iemand deelname weigert aan een militaire actie die door de internationale gemeenschap veroordeeld wordt omdat die in strijd is met de elementaire regels van menselijk gedrag.

Verzoeker weigert dus de dienstplicht omdat hij vreest ingezet te worden in een regio waar er gestreden wordt tegen Koerden. De etnische (Koerdische) origine van verzoeker en zijn tegenkanting tegen de oorlog die de Turkse overheid in het oosten van het land voert, maken dat zijn dienstweigering als een gewetensbezwaar dient te beschouwd worden door die overheid. Uit landeninformatie blijkt immers dat personen die gewetensbezwaren uiten, strafrechtelijk vervolgd worden in Turkije en dat de omstandigheden in de gevangenissen niet goed zijn. Verder getuigt die landeninformatie van een slechte behandeling door de politie en het risico "burgerlijk dood" verklaard te worden. Sinds de uitspraak door de Grote Kamer van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) in de zaak Bayatyan y. Armenia is Turkije formeel aan de Raad van Europa verplicht om het recht op dienstweigering door gewetensbezwaarden te erkennen. Turkije weigert dit, en gewetensbezwaarden in dat land ondervinden daar de gevolgen van. Gewetensbezwaarden wordt niet de mogelijkheid geboden om een vervanqende, niet-militaire dienstplicht te vervullen (zie <https://www.iw.org/nl/nieuws/iuridisch/per-regio/turkiie/mensenrechten-geschondengewetensbezwaarde-dienstweigeraars>).

In dit kader dient verwezen te worden gehouden naar het UNHCR Handboek en richtlijnen aangaande de procedures en criteria voor de determinatie van de vluchtelingenstatus, paragrafen 169 -171, die in het bijzonder handelen over dienstweigeraars:

169. a deserter or draft-evader may also be considered a refugee if it can be shown that he would suffer disproportionately severe punishment for the military offence on account of his race, religion, nationality, membership of a particular social group or political opinion. The same would apply if it can be shown that he has well-founded fear of persecution on these grounds above and beyond the punishment for desertion.

170. There are, however, also cases where the necessity to perform military service may be the sole ground for a claim to refugee status, i.e. when a person can show that the performance of military service would have required his participation in military action contrary to his genuine political, religious or moral convictions, or to valid reasons of conscience.

171. Not every conviction, genuine though it may be, will constitute a sufficient reason for claiming refugee status after desertion or draft-evasion. It is not enough for a person to be in disagreement with his government regarding the political justification for a particular military action.

Where, however, the type of military action, with which an individual does not wish to be associated, is condemned by the international community as contrary to basic rules of human conduct, punishment for desertion or draft-evasion could, in the light of all other requirements of the de notion, in itself be regarded as persecution.

Deze materie werd verder uitgewerkt door UNHCR in de Richtlijnen nr. 10 van 12 november 2014 over verzoeken om het vluchtelingenstatuut omwille van dienstplicht. Volgens deze richtlijnen is het voor de beoordeling van deze verzoeken belangrijk te weten of de nationale wetgeving in geval van gewetensbezwaren een uitzondering voor de dienstplicht toelaat, of een alternatieve dienstplicht voorziet. Wanneer dat niet het geval is, moet onderzocht worden wat de mogelijke gevolgen zijn voor de verzoeker. Er kan sprake zijn van vervolging wanneer de persoon tegen zijn gewetensbezwaren in verplicht wordt de dienstplicht te vervullen of wanneer hij een disproportionele of arbitraire straf riskeert. Daarbij is het van belang dat er een link is met de gronden voor vervolging die opgesomd zijn in de Vluchtelingenconventie: ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep, of politieke overtuiging. Deze gronden moeten niet de enige basis voor het risico voor vervolging zijn maar er wel aan bijdragen.

Zo erkende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in zijn arrest nr. 211.533 van 25 oktober 2018 op basis van gelijkaardige motieven/gronden een Koerd met Turkse nationaliteit als vluchteling omdat hij vervolging riskeert vanwege zijn weigering de dienstplicht te vervullen.

Ook deze man was sinds lange tijd actief voor verschillende Koerdische partijen en verenigingen en weigerde de dienstplicht uit angst te worden ingezet in militaire acties tegen Koerden, zoals in casu bij verzoeker het geval is.

Verzoeker verklaart verder dat hij een Yezidi Koerd is en als gevolg hiervan vreest voor een vervolging in Turkije. Immers, de voorouders van verzoeker mochten het Yezidi-geloof in Turkije niet belijden, omdat ze gevisieerd werden door de Turkse autoriteiten (Yezidi's werden o.a. opgehangen). Bijgevolg konden ze hun geloof niet openlijk belijden en doorgeven aan hun kinderen en kleinkinderen. Dat verzoeker verklaart niets te weten over zijn geloof, betekent geenszins dat hij geen Yezidi is. Omwille van het feit dat het quasi verboden is om het Yezidigeloof openlijk te belijden in Turkije, dient verzoeker zich genooddaakt te profileren als een moslim Koerd, hetgeen absoluut ingaat op zijn vrijheid van meningsuiting en - godsdient, hetgeen bijgevolg een schending van een mensenrecht is. Het feit dat verzoeker zich in België niet zou hebben verdiept in het Yezidi-geloof, betekent nog niet dat hij geen Yezidi meer is. Iedere mens belijdt zijn of haar geloof op zijn of haar eigen manier.

Recent nog vorig jaar werd in de media meegedeeld dat Syrische rebelligroeperingen die door Ankara (Turkije) worden gesteund een campagne kunnen voeren om in Afrin de Koerdische etnoreligieuze Yezidi te "zuiveren". Duizenden Yezidi's in Afrin staan vandaag oog in oog met een dreigende slachting. Vrije Syrische Leger (FSA) facties die Turkije steunt, willen duidelijk alle Yezidi's vernietigen. Afrin is immers een van de laatste veilige toevluchtsoorden voor de Yezidi's in Groot-Koerdistan, verspreid over Iran, Irak, Syrië en Turkije. De meesten van hen hebben door de eeuwen heen te maken gehad met bloedbaden, deportatie of gedwongen bekering tot de Islam. Vandaag de dag worden Yezidi's nog steeds gevisieerd, hetgeen uiteraard een reël risico op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon uitmaakt in hoofde van verzoeker. De nodige informatie kan relatief eenvoudig nagegaan worden op het internet als men de term Yezidi Turkije intikt (zie <https://fenixx.org/2018/02/03/turkijeerdoan-steunt-openlijk-de-islamitische-voltooiina-van-de-ezidi-vezidi-genocide>).

Gelet op voorgaande elementen is er dus een gegronde vrees voor vervolging voor verzoeker op basis van de combinatie van de volgende feiten:

- etnische origine; - weigering van de dienstplicht omwille van gewetensbezwaren; politieke activiteiten; - geloof."

"Verzoeker heeft dan ook ontegensprekelijk in de mate van het mogelijke bewijsstukken aangebracht om zijn verklaringen in het kader van haar asielrelaas te ondersteunen. Bijgevolg heeft hij de bewijslast vervuld die op hem rust en getuigt de overweging van tegenpartij dat verzoeker ongeloofwaardig zou zijn bij gebrek aan bewijsstukken van een schending van de motiveringsplicht."

"Tot slot blijkt uit de bestreden beslissing niet waarom verzoeker ook het subsidiaire beschermingsstatuut geweigerd wordt. Tegenpartij beperkt zich tot een conclusie dat verzoeker "niet in aanmerking [komt] voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet", zonder dat zij daar afdoende argumenten voor aandraagt. Tegenpartij wijdt zelfs geen woord aan de motivering van haar weigering verzoeker de subsidiaire bescherming te verlenen."

"Tegenpartij beweert dat de beweringen van verzoeker weinig geloofwaardig zijn, aangezien hij voor de eerste maal asiel heeft aangevraagd en de elementen die hij aldus aanhaalt nooit eerder zou hebben aangehaald. Welnu, niets belet verzoeker om aldus voor de eerste maal een asielaanvraag in te dienen."

Immers, er bestaat thans een gegronde vrees voor vervolging, mocht hij nu terug naar Turkije worden gerepatrieerd. Het feit dat hij eerder zijn paspoort en identiteitskaart zonder problemen in het Turks consulaat zou hebben vervangen, doet hieraan immers geen afbreuk, aangezien appels en peren met elkaar niet te vergelijken zijn.

Indien hij terug naar Turkije zou worden gerepatrieerd, bestaat er in hoofde van verzoeker wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging, gelet op het bovenvermelde en alzo dient hij beschermd te worden.”

“Uit de in het eerste middel aangehaalde elementen en feitelijkheden maakt verzoeker minstens aannemelijk dat de verwerende partij een disproportionele beslissing heeft genomen en dat het voordeel dat de verweerder uit de bestreden beslissing haalt, buiten elke redelijke en evenwichtige verhouding is tot het nadeel dat verzoeker en zijn familie(leden).

Uit het administratief dossier blijkt immers het volgende:

Dat verzoeker de Turkse nationaliteit heeft;

Dat de familieleden van verzoeker Belgische onderdanen betreffen;

Dat verzoeker met diens familie een duurzame en hechte relatie heeft;

Dat er wel degelijk familiale banden bestaan en dat deze reëel en actueel zijn;

Dat verzoeker en diens familie samen een gezinscel vormen in de zin van artikel 8 EVRM.

Dat verwerende partij geen enkele ernstige afweging heeft gemaakt van de persoonlijke belangen van het gezin/de familie.

Het recht op een gezinsleven dat geput kan worden uit artikel 8 van het EVRM sluit niet uit dat de overheid, gelet op het tweede lid van artikel 8 van het EVRM, zich in het gezinsleven mengt op voorwaarde dat dit gebeurt via een maatregel die voorzien is bij de wet, dat de inmenging noodzakelijk is in een democratische samenleving en dat een legitiem doel wordt nagestreefd.

Echter is het zo dat de bestreden beslissing op geen enkele wijze in evenredigheid is met de grote schade die zij aanricht aan het hele gezin.

De bestreden beslissing is echter enkel onrechtmatig wanneer zij het resultaat is van een kennelijk onredelijk handelen, en wanneer het voordeel dat de overheid uit de bestreden beslissing zou putten, buiten elke redelijke verhouding staat tot het nadeel dat de verzoekende partij erdoor ondergaat.

Uit de in het eerste middel aangehaalde elementen en feitelijkheden maakt verzoeker minstens aannemelijk dat de verwerende partij een disproportionele beslissing heeft genomen en dat het voordeel dat de verweerder uit de bestreden beslissing haalt, buiten elke redelijke en evenwichtige verhouding is tot het nadeel dat het verzoeker is.

Dat verzoeker duurzame en hechte relatie heeft met zijn familieleden en vrienden in België. Dat verwerende partij geen enkele ernstige afweging heeft gemaakt van de persoonlijke belangen van verzoeker. Immers, verzoeker toonde minstens aan hij gezinsleven / privé-leven heeft in de zin van artikel 8 EVRM.”

“Bovendien is er sprake van een voldoende hechte relatie tussen de verzoeker en diens familie. Het is nagenoeg onmogelijk of bijzonder moeilijk voor verzoekster om in zijn land van oorsprong een familieleven te leiden, daar het centrum van zijn sociale, familiale en economische belangen zich in België bevinden en hij in zijn land van herkomst geen familieleden meer heeft.

Gelet op dit alles maakt verzoeker minstens aannemelijk dat er sprake is van een kennelijk disproportionele en kennelijk onredelijke beslissing, dewelke in strijd is met de bepalingen en de geest van artikel 8 EVRM.”

2.1.2. In de nota met opmerkingen zet de commissaris-generaal uiteen dat er geen gegrond middel werd aangevoerd.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een theoretische uiteenzetting over de geschonden geachte bepalingen laat op zich niet toe om vast te stellen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. Wat de vluchtelingenstatus betreft, oordeelt de bestreden beslissing op goede gronden dat het verzoek laattijdig werd ingediend.

Verzoeker herhaalt in wezen zijn verblijfshistoriek, zoals die in het feitenrelaas voorkomt. Zijn stelling dat de visumaanvraag van 1995 niet volstaat om aan te nemen dat hij niet onafgebroken in België heeft verbleven, staat haaks op de feiten. Verzoeker blijkt immers 4,5 jaar in de gevangenis te hebben verbleven in Spanje. Verzoeker bevestigt verder dat hij op een bepaald moment zijn verblijfsrecht verloor. Het verzoekschrift stelt ten onrechte dat verzoeker meer dan 40 jaar geen contact had met zijn land van herkomst, aangezien hij in 1981 huwde in zijn geboortedorp en in 1989 er is gescheiden. Bovendien kan de Raad er niet aan voorbij dat verzoeker sedert 2004 geen verblijfsrecht heeft in België. Noch in zijn verblijfsmachtigingsaanvragen, noch op het ogenblik dat hij werd overgebracht naar het gesloten centrum in Merksplas heeft hij een nood aan internationale bescherming kenbaar gemaakt, tot twee dagen voor zijn (tweede) geplande repatriëring naar Istanbul. Verzoekers toelichting dat hij zich veilig voelde bij zijn broer en dat hij pas in het gesloten centrum tot het besef kwam dat hij naar Turkije zou worden gestuurd waar het voor hem onveilig is, is allesbehalve ernstig.

Waar verzoeker volhardt in zijn geheugenproblemen, bevestigt de Raad het standpunt van de bestreden beslissing dat hiervoor geen enkel bewijs voorligt. Een loutere bewering van verzoeker volstaat hier niet.

Wat zijn politiek activisme betreft, betoogt verzoeker dat hij heeft gezegd dat hij de partij HDP aanhangt. De bestreden beslissing merkte echter juist op dat verzoeker bij aanvang van de procedure de PKK aanhaalde. De bestreden beslissing schetst ook de verhouding tussen HDP en PKK, zodat verzoeker met een herhaling van zijn verklaringen geen afbreuk doet aan het feit dat hij eerst stelde betrokken te zijn bij de PKK, om later dit te ontkennen en slechts de partij HDP, waarvan BDP de voorloper was, aan te hangen. Verzoekers betrokkenheid bij de PKK, dan wel HDP komt gefabriceerd over. Verzoeker houdt immers voor dat hij deelnam aan bijeenkomsten, maar minimaliseert zijn gebrekkige politieke kennis. Het verzoekschrift stelt dat verzoeker deze partijen elkaar vereenzelvigd, maar dit kan gelet op de geschetste context en de voorgehouden politieke betrokkenheid van verzoeker niet overtuigen.

Verzoekers voorgehouden vrees als dienstweigeraar wordt niet aanvaard, omdat verzoeker zowel in 1981, als in 1989 en 2011 geen enkel probleem ondervond toen hij respectievelijk zich naar Turkije en naar de Turkse ambassade in Antwerpen begaf. Het hoeft geen betoog dat iemand die effectief een gegronde vrees voor vervolging heeft voor zijn autoriteiten het risico neemt en zich vrijwillig gaat aanmelden bij de (vertegenwoordiger van de) autoriteiten van zijn land van herkomst. Het betoog in het verzoekschrift dat bouwt op de premisse dat verzoekers dienstweigering niet wordt weerlegd, strookt niet met de motivering van de bestreden beslissing. Er wordt immers terecht gemotiveerd dat verzoekers beweringen over een vervolging door de Turkse autoriteiten geen steek houden.

De uiteenzetting in het verzoekschrift over zijn Yezidische geloofsovertuiging, moet worden gekaderd in verzoekers desinteresse voor dit geloof. Verzoeker gaf immers aan dat hij niet gelovig is, wat voldoende is om zijn grieven dat hij een probleem zou kennen omwille van zijn Yezidi-geloof te verwerpen. In de bestreden beslissing wordt nog uitvoerig ingegaan op het feit dat verzoeker een Koerd is, maar het besluit dat dit geen gegronde vrees voor vervolging in zijn hoofde aannemelijk maakt, wordt niet weerlegd in het verzoekschrift.

Verzoeker meent dat hij in de mate van het mogelijke bewijsstukken heeft aangebracht. Dit argument werpt geen ander licht op de beoordeling van de stukken in de bestreden beslissing.

Waar verzoeker nog steunt op het hebben van een familie, die ook de Belgische nationaliteit heeft, merkt de Raad op dat dit op zich nog geen nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 of 48/4 aannemelijk maakt.

De bestreden beslissing steunt op goede gronden en wordt bij gebrek aan een dienstig verweer integraal overgenomen:

“Zoals reeds eerder aangehaald heeft u pas een verzoek om internationale bescherming ingediend twee dagen voor uw (tweede) geplande repatriëring naar Istanbul op 1/05/2019 en dit na een verblijf van meerdere decennia. Het laatste decennium verbleef u hier overigens illegaal (zie bijlage 37 attest van afnemering dd. 27/12/2004) en werden er reeds, gespreid over drie jaar, meerdere bevelen om het grondgebied te verlaten uitgevaardigd, doch u gaf hieraan nooit enig gevolg, nadat uw pogingen op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet een verblijfsvergunning te krijgen, werden afgewezen. Een vrees voor vervolging haalde u nooit aan. Nadat u op heterdaad betrapt werd op zwartwerk op 28/03/2019 wierp u plots een vrees op bij terugkeer naar Turkije, en dit omwille van uw weigering uw legerdienst te vervullen en het feit dat u Koerd bent (zie administratief rapport FEDPOL dd. 28/03/2019).

Desondanks liet u toen na een verzoek om internationale bescherming in te dienen en weigerde u gewoon te vertrekken op het moment dat een eerste terugrijding naar Turkije gepland stond. Pas wanneer een tweede poging u naar uw land van herkomst te repatriëring gepland stond, diende u een verzoek in om internationale bescherming. Dienaangaande dient vooreerst volgende te worden opgemerkt.

Aanvankelijk haalt u bij de DVZ aan een vrees te koesteren omwille van uw geweigerde legerdienst, het feit Koerd te zijn alsook omwille van uw participatie bij PKK (Vragenlijst dd. 20/05/2019 vraag 3 punt 3 t/m 5). Vervolgens haalt u op het CGVS een vrees aan omwille van uw betrokkenheid bij de BDP / HDP. U haalt aan dat u sinds zeven jaar sympathisant van BDP / HDP bent en deelneemt aan haar vergaderingen in Antwerpen (CGVS, pp. 5 en 7). Bovenstaande argumenten (weigering legerdienst, Koerd zijnde en uw participatie bij PKK dan wel BDP / HDP) heeft u echter nooit aangehaald in uw verzoekschriften voor het verkrijgen van een machtiging tot verblijf. U haalde in uw verzoekschriften enkel aan dat terugkeren geen optie is aangezien u geen band meer hebt met Turkije en zich meer Belg voelt dan Turk (zie administratief dossier 'documenten buiten asielpcedure'). Dit terzijde, de door u opgeworpen elementen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming zijn niet geloofwaardig.

Vooreerst dienen de nodige bemerkingen te worden gemaakt bij de door u voorgehouden dienstweigering. Zo heeft u in het verleden op de Turkse ambassade uitstel gekregen voor uw legerdienst waardoor u in 1989, zonder enig probleem, met uw Turks paspoort naar Turkije kon reizen om, zoals u voor het CGVS beweerde, te scheiden van uw eerste vrouw (CGVS p. 6). Ook eerder, toen u op 21 jarige leeftijd, en dus op het moment dat u reeds dienstplichtige was (zie COI Focus 'Turkije militaire dienstplicht' in administratief dossier), naar Turkije bent gereisd om te huwen, blijkt u zonder problemen legaal naar Turkije te zijn kunnen reizen. U verklaarde uitdrukkelijk geen problemen te hebben gekend met de Turkse autoriteiten aan de grens (CGVS, p. 6). Het feit dat het officieel huwelijk in uw dorp werd geregeld door de lokale autoriteiten, wat overigens een loutere bewering van uw kant betreft, biedt geen afdoende verschuiving voor het feit dat u geen problemen hebt gekend bij uw in – en uitreis van Turkije (CGVS, p. 6). Gelet op het feit dat u uw legerdienst kon uitstellen door hiervoor te betalen, werd u gevraagd waarom u uw legerdienst niet heeft afgekocht. U haalde hier aan dat u weigert 'hen' geld te geven (CGVS, p. 6). Dit houdt geen steek gelet op het feit dat u wel betaalde om uw legerdienst te laten uitstellen. U hierop gewezen haalde u aan voorheen wel bereid te zijn om te betalen opdat u op die manier nog Turkije zou kunnen reizen (CGVS, pp. 6 en 7). U beweerde verder dat u daarna echter jaren niet meer naar de Turkse ambassade bent gegaan (CGVS, p. 6). Geconfronteerd met het gegeven dat u in 2011 uw Turkse identiteitskaart in het Turkse consulaat te Antwerpen hebt ontvangen met als doel uw verblijf in België alsnog te regelen (zie identiteitsdocument in groene map + Verklaring dd. 20/05/2019 punt 24), werpt u op dat u dit document bent gaan ophalen samen met iemand die de ambassadrice kent (CGVS pp. 6 en 7). Los van het feit dat ook dit weer een loutere bewering betreft, wijst uw toch wel zeer laconieke houding duidelijk op een gebrek aan vrees voor uw autoriteiten. Het hoeft geen betoog dat dat het geenszins aannemelijk is dat iemand die effectief een welgemeende vrees voor zijn autoriteiten heeft het risico zou nemen en zich zomaar vrijwillig gaat aanmelden bij de (vertegenwoordiger van de) autoriteiten van zijn land van herkomst.

Dat u ingeval van terugkeer naar Turkije vreest om als dienstweigeraar zal worden vervolgd, kan, gezien voorgaande niet worden volgehouden. Dat u bovendien in 2011 ook geen problemen bij het Turkse consulaat en zomaar een Turkse identiteitskaart kon ontvangen, wijst er eens te meer dat uw beweringen betreffende uw vervolging door de Turke autoriteiten geen steek houden.

Wat betreft uw politiek activisme in loco dient er te worden geconcludeerd dat ook hieraan geen geloof kan worden gehecht. Zoals reeds aangehaald zijn uw verklaringen niet eensluidend. Pas na het indienen van een verzoek om internationale bescherming haalde u voor het eerst uw politiek activisme aan. Bij het invullen van de Vragenlijst bij de DVZ, en dit ter voorbereiding van uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS, haalde u bovendien aan dat u bij terugkeer zal worden opgesloten omdat u participeert met de PKK, deelgenomen heeft aan manifestaties in Brussel en regelmatig naar de Koerdische vzw van PKK in Antwerpen gaat (Vragenlijst vraag 3 punt 3). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS stelde u anti-Erdogan te zijn. Specifiek gevraagd bij welke partij u dan aanleunt, haalde u hier de HDP (Halklarin Demokrati Partisi) aan (CGVS, p. 5). Geconfronteerd met het gegeven dat u bij de DVZ 'PKK' aanhaalde en niet 'HDP', stelde u enkel u dat deze vraag u niet werd gesteld (CGVS, p. 5). Het mag duidelijk zijn dat dit geenszins volstaat. U gaat verder met te wijzen op het feit dat deze partij (= HDP), de PKK steunt en dat Selahatin Demirtas in de gevangenis zit omdat hij als een terroristische partij wordt gezien (CGVS, p. 5). Het hoeft geen betoog dat ook dit de flagrante ongerijmdheid niet kan vergoelijken, en dit ondanks de sympathie van de HDP voor de PKK. Het is immers algemeen geweten dat de ene partij louter een politieke partij is en de andere zich niet beperkt tot het politieke luik.

Verder gepeild waarom u bij de politie op 28/03/2019 geen melding heeft gemaakt van een vrees voor vervolging omwille van uw betrokkenheid bij de HDP beweerde u dat het u niet gevraagd werd en u zo snel mogelijk naar het CIM werd overgebracht. Deze door u geschetste gang van zaken is weinig geloofwaardig temeer u zelf verklaarde dat u de betrokken agent goed kent (CGVS, p. 5). Daarenboven staat het in schril contrast met beschikbare info, namelijk de verschillende verslagen die zijn opgemaakt door de agent in kwestie (zie administratief rapport FEDPOL, getypt + daarna nog extra notities, handgeschreven). Uw bewering dat u niet de nodige tijd zou hebben gekregen om alle redenen aan te halen waarom u niet naar Turkije zou kunnen terugkeren, kan in licht van voorgaande niet worden aangenomen. Vervolgens heeft u, nadat deze twee verslagen in de voormiddag werden doorgestuurd, in de namiddag de beslissing 13 septies van de DVZ ontvangen dewelke notabene door de desbetreffende agent is getekend. Alles wijst er op dat u uw beweerde betrokkenheid bij de PKK, dan wel de HDP louter postfactum heeft toegevoegd om zo uw vrees bij terugkeer aan te dikken. Het ongeloofwaardig karakter van uw sympathie voor en deelname aan vergaderingen van de HDP in Antwerpen wordt voorst verder ondermijnt door uw gebrekkige, en zelfs foutieve partijkennis. Zo beweert u sinds ongeveer 7 jaar sympathisant te zijn van de partij BDP (Baris ve Demokrasi Partisi), die daarna haar naam wijzigde naar de HDP (CGVS, p. 7). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt daarentegen dat BDP in 2014 haar naam gewijzigd heeft naar DBP (Demokratik Bölgeler Partisi), terwijl HDP in 2012 werd opgericht als politieke vleugel van 'the Peoples' Democratic Congress'. Uw onwetendheid is des te opmerkelijker, gezien uw bewering jarenlang te hebben genomen aan partijvergaderingen (CGVS, p. 7). Gepolst of de HDP een vlag heeft, bevestigde u dit. Gevraagd een beschrijving te geven van de partijvlag haalde u de kleuren geel, rood en groen en een ster in het midden aan; doch u kon niet zeggen waar de kleuren exact voor staan (CGVS, p. 9 + schets vlag op kladblad naderhand opgestuurd door het CIM). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratief dossier (zie landenfiche) blijkt dat de HDP vlag bestaat uit de kleuren paars en groen en dat het symbool een boom is. U merkte enige tijd later tijdens het gehoor wel spontaan op dat uw beschrijving van de vlag niet correct was en u haalde aan dat u de vlag van de PKK had beschreven, niet deze van de HDP (CGVS p. 9). Een beschrijving van de HDP-vlag volgde verder niet. Geverifieerd of er nog andere pro- Koerdische partijen zijn in Turkije moest u schoorvoetend toegeven dat u die niet zo goed kent (CGVS, p. 8). U maakte ook zelf niet spontaan melding van de partij DBP als zusterpartij van HDP. Vervolgens moest u ook het antwoord schuldig blijven op de vraag wat de "KONGRA-Gel" (het Volkscongres van Koerdistan / aka PKK) en "KCK" (Koma Civakên Kurdistan) zijn (CGVS, p. 9). Dit doet de wenkbrauwen fronsen aangezien u, naar u zelf aanhaalt, klaarblijkelijk sympathisant was van PKK en BDP door deel te nemen aan betogingen en vergaderingen in de vzw in Antwerpen (CGVS, pp. 8 en 9). Op de vraag wie de huidige commandant is van de PKK, namelijk Murat Karayilan, kan u wel antwoorden. Echter, uit uw verklaringen blijkt dat u eerder voorzichtig bent in uw antwoord hierrond. U denkt dat hij de huidige commandant is. U hoorde dit zo via de media maar meer weet u er niet over, zo verduidelijkt u (CGVS pp. 5 en 9). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat de leider van de KCK de nummer twee is binnen de PKK, namelijk diezelfde Murat Karayilan. Verder werden in het KCK-proces verschillende BDP leden in 2012 opgesloten. Het feit dat u dit als sympathisant niet weet, is hoogst merkwaardig temeer u aangeeft dat u toen reeds sympathisant was van BDP en deelnam aan partijvergaderingen in Antwerpen. Het feit dat het voormalig BDP lid Selahtin Demirtas actueel gevangene wordt op verdenking van terreurverheerlijking (PKK) haalt u dan wel tot tweemaal toe spontaan aan (CGVS, pp. 5 en 9). Dit is echter actueel nieuws dewelke via de media voor iedereen die een band heeft met Koerdische Turken algemeen geweten is.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat u Koerd bent. Aangezien uw sympathie voor BDP / HDP niet geloofwaardig, alsook uw dienstweigering, niet geloofwaardig worden geacht (zie supra), moet er nog worden bepaald of het feit Koerd te zijn, op dit ogenblik volstaat om de toekenning van internationale bescherming te rechtvaardigen. In dit verband kunnen we uit de informatie bij uw administratieve dossier (COI Focus – Turkije – Situatie van de Koerden, van 17 januari 2018) afleiden dat de Koerdische minderheid ongeveer 18 procent (15 miljoen personen) van de Turkse bevolking vertegenwoordigt, waarvan meer dan de helft elders dan in het zuidoosten woont, aangezien Istanbul wordt beschouwd als de voornaamste Koerdische stad van het land. Hoewel diezelfde informatie vermeldt dat er in de Turkse maatschappij een toenemend anti- Koerdisch klimaat bestaat, komt dit tot uiting in sporadische gewelddaden, met name vanwege extremistische nationalistische groepen en is er geenszins sprake van veralgemeende en nog minder van systematische gewelddaden van de Turkse bevolking ten opzichte van de Koerden. Hoewel de Turkse autoriteiten al te ijverig kunnen zijn ten opzichte van de Koerden bij identiteitscontroles of blij kunnen geven van slechte wil wanneer een Koerd klacht indient, is er ook geen sprake van een veralgemeende situatie van intimidatie of onverschilligheid en nog minder van een situatie waarin het gedrag van de autoriteiten hun wil om de Koerden systematisch te vervolgen of te mishandelen

zou uitdrukken. Uit de desbetreffende informatie en uit de bronnen waarop ze berust, kunnen we dus niet besluiten dat elke Koerd een gegronde vrees voor vervolging riskeert, alleen wegens de etnie waartoe hij behoort.

In de marge dient nog te worden opgemerkt dat u ook beweerde dat u tot aan uw vertrek uit Turkije problemen had met uw autoriteiten omdat u uw godsdienst niet mocht belijden. U verwijst naar de godsdienst van uw voorouders, meer bepaald het Yezidi-geloof (CGVS, p. 3). Gepeild of u zich dan hier in België heeft verdiept in het geloof van uw voorvaders geeft u toe dit niet gedaan hebben. Dergelijke houding doet de wenkbrauwen fronsen aangezien u hier in alle vrijheid deze kennis op verschillende wijzen kan ontplooiën. Uw desinteresse doet daarom afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit element dat u nota bene enkel op het CGVS heeft aangehaald. Bij DVZ had u het louter en alleen over het feit dat er in Turkije automatisch moslim wordt genoteerd maar dat u eigenlijk niet echt gelovig bent (Verklaring punt 9 p. 5). Geconfronteerd met dit hiaat haalde u nogmaals aan dat u dit niet gevraagd werd. Er dient echter te worden vastgesteld dat gedurende het persoonlijk onderhoud met het CGVS u elke toevoeging (zie ook sympathisant BDP/HDP) vergoelijkt door te stellen dat dergelijke vragen u voorheen niet werden gesteld. Dit vermag geen afdoende verschoning aangezien u zelf aan het begin van het onderhoud met het CGVS bevestigde dat u geen opmerkingen had met betrekking tot het interview met DVZ na het indienen van uw verzoek om internationale bescherming en daarenboven voegde u spontaan toe dat uw interview bij de DVZ heel goed verlopen was (CGVS, p. 2). Ter verduidelijking gevraagd of u alle redenen waarom u niet naar Turkije terug kan, had kunnen aanhalen, antwoordde u ook bevestigend (CGVS, p. 2). U ondertekende de bij de DVZ ingevulde vragenlijst bovendien ook ter goedkeuring. U werd er daarenboven op gewezen dat u elke wijziging dient te melden bij het CGVS, hetgeen u niet heeft gedaan, zelfs niet nadat u hier nog eens expliciet naar werd gevraagd aan het begin van het onderhoud met het CGVS.

In uw administratief dossier bevindt zich een kopie van uw Turkse identiteitskaart die, zoals reeds werd opgemerkt, werd uitgereikt in 2011 in Antwerpen. Dat u zich tot het Turks Consulaat-Generaal in Antwerpen kon wenden, toont eens te meer aan dat geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde vrees voor vervolging door de Turkse autoriteiten. De kopie van uw identiteitskaart bevestigt voorts enkel uw identiteitsgegevens die op zich niet worden betwist doch dit document heeft geen uitstaans met uw asielmotieven.

Het werkaanbod door LTR bvba dat u naderhand heeft doorgestuurd wijzigt ook niets aan bovenstaande appreciatie. Het heeft immers ook totaal geen betrekking op uw verzoek om internationale bescherming.”

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet. Bovendien heeft de bestreden beslissing dit tevens aangegeven als volgt: *“Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden opgemerkt dat u niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus, noch voor het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus en wel om volgende redenen.”*

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, waarover verzoeker geen grieven ontwikkelt, stelt de bestreden beslissing terecht als volgt:

“Met betrekking tot de eventuele toepassing van artikel 48/4, §2, c van de wet van 15 december 1980 blijkt uit een grondige analyse van de huidige veiligheidssituatie in Turkije (zie info in het administratieve dossier) dat de veiligheidsproblemen zich voornamelijk voordoen in het zuidoosten van het land in het kader van conflicten tussen de autoriteiten en de PKK en, elders in het land, in het kader van sporadische terreuraanslagen.

De gewapende conflicten tussen de PKK en de Turkse autoriteiten spelen zich af in bepaalde plattelandsregio's van het zuidoosten van Turkije. Hoewel de Turkse autoriteiten en de PKK het in het kader van het conflict op elkaar hebben gemunt, vallen er zijdelingse burgerslachtoffers te betreuren, voornamelijk in de provincies Mardin, Hakkari, Sirkar, Bitlis, Diyarbakir en Van.

Op basis van de informatie bij uw administratieve dossier blijkt echter dat de slachtoffers hoofdzakelijk vallen bij de oorlogvoerende kampen en dat het aantal zijdelingse burgerslachtoffers van de conflicten vanaf mei 2016 duidelijk is gedaald. Deze daling is te wijten aan de verplaatsing van de conflicten, die “over het algemeen weinig intensief” worden genoemd, van de steden naar het platteland vanaf de lente van 2016. Het aantal zijdelingse slachtoffers bleef aanzienlijk dalen tussen de lente van 2016 en de datum waarop de informatie bij uw administratieve dossier werd geüpdatet. Merk bovendien op dat het aantal avondklokken sinds maart 2018 gedaald is en dat er sinds juli 2018 geen informatie werd gevonden over avondklokken die nog van kracht zijn. Ten slotte blijkt dat de Turkse autoriteiten grootscheepse operaties uitvoeren om de woningen die werden vernield als gevolg van de conflicten, voornamelijk in Sur (getroffen wijk van de stad Diyarbakir), en in Nusaybin, alsook in Yuksekova (provincie Hakkari), Cizre, Silopi en Idil (provincie Sirnak), herop te bouwen. Gezien de doelgerichte aard van de conflicten tussen de Turkse autoriteiten en de PKK, de aanzienlijke daling van het aantal zijdelingse burgerslachtoffers, het geografisch en tijdelijk zeer beperkte aantal avondklokken en de verplaatsing van de conflicten naar het platteland en het noorden van Irak, kunnen we niet besluiten dat u alleen wegens uw aanwezigheid in het zuidoosten van Turkije een reëel risico op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon wegens willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 loopt. Buiten de gebieden die werden getroffen door de gevechten tussen de Turkse veiligheidstroepen en de Koerdische gewapende groepen, kende Turkije in 2017 twee terreuraanslagen (in Istanbul en Izmir) door Daesh en de PKK op zowel militaire als burgerdoelwitten, waarbij 41 burgerslachtoffers vielen. Uit de beschikbare elementen in uw administratieve dossier blijkt dat er, behalve deze aanslagen op nieuwjaarsdag 2017 en op 5 januari 2017, in 2017 en 2018 in Turkije geen andere terreurdaden buiten de zuidoostelijke regio plaatsvonden. Deze aanslagen zijn dus beperkt qua aantal en qua slachtoffers en beperkten zich tot de steden Istanbul en Izmir. Het gaat dus om losstaande en sporadische gebeurtenissen die het niet mogelijk maken te besluiten dat er ernstige redenen zijn om te denken dat u alleen wegens uw aanwezigheid in Turkije een reëel risico op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon wegens willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 loopt. Zo volstaan de voormelde elementen niet om te kunnen besluiten dat er op dit ogenblik in Turkije, in het zuidoosten of elders in het land, een uitzonderlijke situatie bestaat waar het willekeurige geweld zo omvangrijk zou zijn dat er ernstige redenen zijn om te denken dat u alleen wegens uw aanwezigheid een reëel risico op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 zou lopen.”

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Turkije een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juli tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP